

La feina allunya els joves de la Cerdanya

► Quatre cerdans amb estudis universitaris reclamen que hi hagi nous sectors per ampliar el mercat laboral local

MIQUEL SPA | PUIGCERDÀ
■ Quatre joves de la Cerdanya es reuneixen al Museu Cerdà de Puigcerdà amb la finalitat d'analitzar el seu futur. Convocats pel Grup de Recerca, volen posar en comú els seus neguits. Què ofereix la Cerdanya per a la seva integració laboral? Què poden oferir ells a la comarca per ser útils o aportar un nou valor? En una comarca de poc més de 19.000 habitants i una economia polaritzada per la construcció i els serveis turístics no és fàcil fer-s'hi un lloc. Sovint a la pregunta «què puc fer» hi han d'afegir «em quedo o marxo?».

Advocada a Barcelona
Montserrat Carretero és llicenciada en dret i quan va acabar la carrera va veure que si volia exercir ho havia de fer quedant-se a Barcelona. En el seu cas, va veure's obligada a quedar-s'hi perquè és allà on hi ha els casos de dret penal sobre els quals treballa. A la Cerdanya, va considerar, «els advocats s'han d'adaptar» al que demana cada cas. La Montserrat ha descartat treballar des de Puigcerdà a través de les noves tecnologies perquè en el seu cas el contacte directe amb el client és «imprescindible». Per a la jove advocada, Barcelona té un avantatge que mai no tindrà la Cerdanya pel fet que allà «se t'obre un món de possibilitats». Per això per a ella la decisió de marxar de la Cerdanya la tenia present des que anava a l'escola i va lligada als valors que prioritza cadascú: «aquí tens més qualitat de vida, però has de triar. Ara m'interessa el moviment i per això m'he quedat a Barcelona, més endavant ja veurem».

L'informàtic torna a Puigcerdà
Ruben Galera és llicenciat en enginyeria informàtica i representa el cas oposat. Ell va acabar els estudis el mes de juliol passat i quan va tornar a la Cerdanya el mes d'agost ja va aconseguir feina de la seva especialitat. Admet que ha tingut sort i és conscient, però, que «si mai em quedo sense feina, me n'hauré de buscar una altra en un altre sector».

Galera lamenta que «és molt complicat» trobar feina a la Cerdanya perquè hi ha poca gent, per

LES CLAUS PER SOBREVIVRE

Adaptabilitat
1 Els joves poden estudiar grans especialitzacions, però si volen treballar a la Cerdanya s'han d'adaptar a les seves necessitats.

Formació
2 Una de les possibilitats dels joves passa per intentar professionalitzar, gràcies a la formació, les feines tradicionals.

Innovació
3 En un mercat laboral marcat per la construcció, el turisme i la ramaderia, els estudiants pirinencs tenen en la innovació una via professional. Es tracta d'observar l'economia i detectar possibles noves necessitats.

Resignació
4 En tot cas, quan un jove cerdà decideix tornar a la Cerdanya amb el títol sota el braç, sempre renuncia a una bona part del ventall professional que tenia a la ciutat.

Diversificació
5 Els joves reclamen a l'administració que potencii l'arribada de nous sectors industrials que aportin noves demandes de feina.

Ajuda pública al retorn
6 El jovent cerdà apunta que les administracions també podrien crear ajudes als estudiants pirinencs per fomentar el seu retorn.

això afirma que «aquí tothom ha de fer de tot» perquè no és possible trobar una feina d'alta especialització. En aquest punt, però, avisa la resta de joves que sí que es pot intentar imaginar «què pots aportar» a la comarca. Ruben Galera apunta que amb l'ús de les noves tecnologies un jove es pot plantejar de crear una nova línia de treball a la Cerdanya i desenvolupar-la en igualtat de condicions als que la desenvolupen a la ciutat.

L'informàtic, però, llança una sentència que fa pensar: «el que val es queda a Barcelona i el que no val torna a la Cerdanya» perquè al territori no hi ha una gran oferta laboral. Davant això reclama la im-

Montserrat Carretero, Ruben Galera, Roser Bombardó i Jaume Piguillem durant el debat al Museu Cerdà

LES FRASES

RUBEN GALERA
INFORMÀTIC QUE TREBALLA A LA CERDANYA
« Jo he tingut sort; si la perdo n'hauré de buscar en un altre sector»

JAUME PIGUILLEM
ESTUDIANT DE PERIODISME
« A Barcelona se t'obren molts camps, i si et vols quedar a la Cerdanya t'has d'adaptar al que hi ha»

LA MÉS A MÉS

18.600 habitants i 40 joves nous universitaris cada any
La Cerdanya té una població de 18.600 habitants. El valor afegit brut de la seva economia està marcada en el 68,5% pels serveis, el 24,2% per la construcció, el 3,9% per la indústria i el 3,4% per la ramaderia. Tret d'alguns que van a la Seu, i altres que fan cicles superiors, cada any entre 35 i 40 joves de l'institut Pere Borrell passen a la universitat.

tenciar l'arribada de nous sectors per «equilibrar» una economia postconstrucció i molt marcada pels serveis turístics.

Demografia baixa...
Jaume Piguillem és estudiant de periodisme. D'entrada, es declara «pessimista» per naturalesa. Anuncia que quan acabi els estudis difícilment podrà exercir-la a la comarca per una simple qüestió «demogràfica». Per això, Piguillem creu que ja no tant pel factor humà sinó pel sol fet que hi ha poca gent, a la Cerdanya li serà molt complicat treballar en l'àmbit de les comunicacions.

El futur periodista remarca, a més, que «a Barcelona se t'obren molts camps professionals, i si et vols quedar a la Cerdanya t'has d'adaptar a les poques coses que hi ha tal com s'ha fet sempre, així és la nostra comarca». Piguillem emfatitza que els joves del Pirineu que marxen a estudiar a fora per aquest sol fet ja tenen mèrit, perquè la major part dels joves del país no han de fer aquest pas. Amb tot, també reclama una «evolució» que renovi el mercat laboral cerdà. Els joves tanquen el debat amb un regust pessimista. Conscients que la seva és una gran terra per viure-hi però potser no tant per treballar-hi.

plantació de nous sectors que demandin mà d'obra qualificada.

Nous camps laborals
Roser Bombardó és llicenciada en ciències ambientals per la Universitat de Girona. Quan Bombardó va acabar la carrera va veure que tan sols podria aplicar els seus coneixements a l'administració. Després d'un temps treballant-hi, però, va animar-se amb una amiga a crear una empresa de gestió ambiental que en certa manera creés uns serveis nous. Va ser així com de mica en mica els ajuntaments van conèixer nous camps d'acció que fins llavors desconeixien. Roser Bombardó, cofundadora de la re-

eixida empresa Socarrel, explica que «el que has de fer és adaptar molt el teu camp d'acció perquè el nombre de clients potencials és molt reduït, de seguida s'acaba». Sobre la decisió personal de tornar a la Cerdanya, Bombardó remarca que «quan decideixes tornar renuncies a moltes coses i és com si tornessis a començar».

La tècnica en gestió ambiental creu que al Pirineu els joves no són especialment emprenedors perquè, entre d'altres coses, «no els ha fet falta». Això ha estat així perquè ho bé han seguit el model econòmic familiar o bé s'han apuntat a la bonança de la construcció. Bombardó també creu que caldria po-